

Ден на лозаря

Трифон Зарезан е посветен на грижата и любовта на българите към лозата, гроздето и виното. За първи път този празник започва да се чества официално у нас през 1962 г. в деня на Свети мъченик Трифон. Тогава с постановление на Министерския съвет е обявен за професионален празник на лозаря. С въвеждането през 1968 г. на Григорианския календар от Българската православна църква църковният празник на Свети Трифон Зарезан започва да се отбелязва на 1 февруари, а Денят на лозаря - на 14 февруари.

Рано сутринта стопанката омесва хляб – пресен или квасник. Освен това стотвя и кокошка, която по традиция се пълни с ориз или булгур. В нова вълнена торба се слага питата, кокошката и бъклица с вино. С такива торби на рамо мъжете отиват на лозето. Там се прекръстват, вземат косерите и от три главини всеки отрязва по три пръчки. След това отново се прекръстват и поливат с донесеното вино лозите. Този ритуал се нарича „зарязване“. След това всички се събират и избират „царя на лозята“. Едва тогава започва общо угощение. Домакинята на дома изнася вино в бял котел, дава най-напред на царя да пие, след което черпи и хората от свитата му. Останалото вино в котела се плихва върху царя и се изрича благословията: „Хайде, нека е берекет! Да прелива през праговете!“. Царят отговаря на благословията с „Амин“. След като стигне до своя дом, царят се преоблича с нови дрехи и, окичен с венците на главата и през раменете си, той сядна на дълга трапеза да посрещне хора от цялото село.